

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від 27.06.17 № 4894/0/20-17

**Високобайрацька сільська рада
Кіровоградського району,
Кіровоградської області**

вул. Центральна, буд. 4,
с. Високи Байраки, Кіровоградський
район, Кіровоградська область, 27601

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України у відповідності до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Високобайрацької сільської ради «Про встановлення єдиного податку на території Високобайрацької сільської ради на 2018 рік», «Про встановлення податку на майно, в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю» і документи, що надані до них листом Високобайрацької сільської ради від 25.05.2017 № 02-41/65/1.

За результатами розгляду, повідомляємо наступне.

Відповідно до частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються питання **встановлення місцевих податків і зборів** відповідно до Податкового кодексу України (підпункт 24); **затвердження ставок земельного податку** відповідно до Податкового кодексу України (підпункт 35); прийняття рішень щодо **надання відповідно до чинного законодавства пільг** по місцевих податках і зборах, а також земельного податку (підпункт 28).

Частинами 10.2 та 10.3 статті 10 Податкового кодексу України (далі - ПКУ) встановлено, що місцеві ради обов'язково установлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Статтею 7 ПКУ визначено, що під час встановлення податку **обов'язково визначаються такі елементи** (пункт 7.1.): платники податку; об'єкт оподаткування; база оподаткування; ставка податку; порядок обчислення податку; податковий період; строк та порядок сплати податку; строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Натомість у наведених вище проектах рішень не визначено податковий період, що не узгоджується з вимогами статті 7 ПКУ.

Таким чином, пропонуємо визначити в зазначених вище проектах рішень податковий період, а назву проекту рішення «Про встановлення податку на майно, в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» викласти у наступному вигляді: «Про встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Високобайрацької сільської ради на 2018 рік».

Крім того, враховуючи, що відповідно до вимог ПКУ (підпункт 12.3.4. пункту 12.3. статті 12) місцеві податки і збори встановлюються на бюджетний рік, пропонуємо викласти назву проекту рішення «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю» (далі – Проект 3) у редакції: «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю на території Високобайрацької сільської ради на 2018 рік».

Пунктом 1 Проекту 3 пропонується встановити ставку земельного податку за землі комерції для юридичних осіб, фізичних осіб – громадян, фізичних осіб – підприємців.

Частиною 1 статті 19 Земельного кодексу України визначено наступні категорії земель:

- а) землі сільськогосподарського призначення;
- б) землі житлової та громадської забудови;
- в) землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;
- г) землі оздоровчого призначення;
- г) землі рекреаційного призначення;
- д) землі історико-культурного призначення;
- е) землі лісгосподарського призначення;
- е) землі водного фонду;
- ж) землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.

Категорія земель «землі комерції» Земельним кодексом України не визначено.

Натомість, пунктом 274.2. статті 274 ПКУ визначено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Пунктом 1 Проекту 3 встановлюються ставки земельного податку для фізичних осіб - одноосібників. Однак, ПКУ, Господарським кодексом України, іншими законодавчими актами не визначено поняття «одноосібник».

Пунктом 1 Проекту 3 ставки податку за земельні ділянки, що розташовані за межами населених пунктів та нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюються лише для юридичних осіб у відсотках без зазначення бази оподаткування.

Разом з тим, статтею 277 ПКУ ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

Враховуючи, що Високобайрацька сільська рада знаходиться на території Кіровоградській області, пропонуємо визначити ставку податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено, розташовані за межами населених пунктів, у відсотках до нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Кіровоградській області.

Враховуючи наведене вище, проекти рішень Високобайрацької сільської ради «Про встановлення єдиного податку на території Високобайрацької сільської ради на 2018 рік», «Про встановлення податку на майно, в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю» не узгоджується з вимогами статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Аналіз регуляторного впливу (далі - АРВ) до кожного з наданих проектів рішень не відповідає повною мірою вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі - Методика).

1. У розділах I АРВ «Визначення проблеми», згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

- визначити причини її виникнення;
- оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;
- визначити основні групи, на які вона справляє вплив;
- обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з тим, в АРВ розробником не проаналізовані існуючі правові регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склались

проблеми, не доведено, чому існуючі регулювання не вирішують проблеми та потребують вдосконалення. Надано лише текстовий опис проблем, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблем, визначали їх масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблеми справляють найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – *обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.*

2. В АРВ до кожного з проектів розглянуто дві альтернативи вирішення проблем, однією з яких є відсутність регулювання. В описах альтернативи зазначено, що у разі не встановлення органом місцевого самоврядування місцевих податків і зборів, передбачених статтею 10 Податкового кодексу України, то такі податки і збори сплачуються платниками відповідно до вимог Податкового кодексу України за мінімальними ставками.

В описі вигод і витрат для органу влади, населення, суб'єктів господарювання зазначено, що у випадку реалізації даної альтернативи сплата відповідного податку залишиться на рівні минулого року.

Але, відповідно до підпункту 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ у разі якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм цього Кодексу із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передую бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

Таким чином, опис вигод та витрат не узгоджується з нормами ПКУ.

При визначенні оцінки впливу для держави, громади та суб'єктів господарювання для кожної з альтернатив розробником не наведено жодних цифрових показників, що не дає можливість оцінити принцип ефективності – *досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.*

3. В розділах 3 АРВ при описі впливу на суб'єктів господарювання розробником проектів не надано таблиць показників кількості суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання, що не дозволяє визначити кількість суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив, а, відповідно, правильність та повноту подальших розрахунків.

При цьому, в М-тестах до кожного з проектів рішень відсутні розрахунки «прямих» витрат суб'єктів малого та мікропідприємництва, що не відповідає дійсності, оскільки в наступних розділах М-Тестів зазначено, що під дію регулювання підпадають та сплачують податки за майно, відмінне від земельної ділянки, - 4 суб'єкта; єдиний податок – 13 суб'єктів; за земельні

ділянки – 7 суб'єктів, а, в свою чергу, сплата податків відноситься до «прямих» витрат суб'єктів господарювання.

При цьому розраховано адміністративні витрати суб'єктів малого та мікропідприємництва, до яких увійшли витрати на процедури офіційного звітування.

Розраховано вартість адміністрування регулювання для Кіровоградського відділення Кіровоградської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління ДФС у Кіровоградській області.

Разом з тим, відповідно до вимог ПКУ органи місцевого самоврядування встановлюють виключно ставки місцевих податків і зборів, у рішенні тільки зазначають обов'язкові елементи податку.

Процедури обов'язкового звітування платників податків, порядок роботи підрозділів ДФС України тощо встановлено ПКУ та не може регулюватися рішеннями органів місцевого самоврядування.

Додатком 3 до Методики визначено, що розрахунок витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання.

Таким чином, процедури офіційного звітування платників податків, порядок роботи Кіровоградського відділення Кіровоградської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління ДФС у Кіровоградській області не встановлюються рішеннями Покровської сільської ради, а, відповідно, не повинні розраховуватися в АРВ.

Враховуючи недоліки, вказані вище (відсутність «прямих» витрат, наявність адміністративних витрат, не встановлених проектами, а також розрахунок бюджетних витрат), розрахунки сумарних витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання, потребують корегування.

4. В розділах 8 АРВ показниками результативності дії регуляторних актів є:

- динаміка кількості платників
- обсяги надходжень відповідних податків і зборів.

Надано числові показники за I квартал 2016 та I квартал 2017 року. Прогнозні показники на 2018 рік – не наведено.

Пунктами 10 і 11 Методики встановлено, що прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;

кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта;

розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

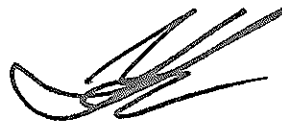
Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта можуть бути виражені у кількісній формі. У разі неможливості обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди або витрати наводиться текстовий опис результативності акта.

У зв'язку з відсутністю в аналізі регуляторного впливу до кожного проекту рішення усіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, зокрема, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття даних проектів регуляторних актів, розробником не доведено відповідність їх принципам державної регуляторної політики, а саме ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Враховуючи вищезазначене, Державна регуляторна служба України пропонує привести проекти рішень Високобайрацької сільської ради «Про встановлення єдиного податку на території Високобайрацької сільської ради на 2018 рік», «Про встановлення податку на майно, в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю» у відповідність до чинного законодавства, а аналіз регуляторного впливу до кожного з проектів – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методики проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К.М. Ляпіна